

K E N D E L S E

afsagt af Konkurrenceankenævnet den 29. april 2026 i sag nr. KL-12-2025

Øresundslinjen Helsingør ApS

(advokat Erik Kjær-Hansen og advokat Josephine Alsing)

mod

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen

(retssikkerhedschef Gunvor Harbo Valerius)

Resumé af afgørelsen

Øresundslinjen Helsingør ApS har den 7. november 2025 påklaget Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 15. september 2025 i sag BETS-24/06701-86 vedrørende offentliggørelse af oplysninger i Konkurrencerådets afgørelse af 25. juni 2025.

Sagens hovedspørgsmål er, om oplysninger om stillingsbetegnelser på ledende medarbejdere i Øresundslinjen Helsingør samt oplysninger om prisforøgelse af færgebilletter i procent i rådsafgørelsen kan offentliggøres.

I pådømmelsen har deltaget fire nævnsmedlemmer, jf. bekendtgørelse om Konkurrenceankenævnet (bekendtgørelse nr. 496 af 17. marts 2021) § 2, stk. 4.

Konkurrenceankenævnet har stadfæstet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse.

Påstande

Øresundslinjen Helsingør ApS har nedlagt påstand om, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 15. september 2025 i sag BETS-24/06701-86 ændres således, at alle oplysninger, som vedrører stillingsbetegnelser på ledende medarbejdere i Øresundslinjen Helsingør, ikke offentliggøres, og således at oplysningerne nævnt i afgørelsens punkt 38 om prisforøgelse i procent

ikke offentliggøres, subsidiært offentliggøres i et interval. Mere subsidiært har Øresundslinjen Helsingør påstået hjemvisning.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har nedlagt påstand om stadfæstelse af styrelsens afgørelse af 15. september 2025 vedrørende offentliggørelse af oplysninger i Konkurrencerådets afgørelse af 25. juni 2025.

Sagens faktiske omstændigheder

Den 25. juni 2025 traf Konkurrencerådet afgørelse om, at Øresundslinjen Helsingør er bundet af et af Scandlines Danmark A/S afgivet bindende tilsagn fra 2010, og at Øresundslinjen Helsingør i perioden fra 3. december 2015 til 4. januar 2023 har handlet i strid med tilsagnet ved direkte og indirekte at have forhindret videresalg af billetter på færgeruten Helsingør-Helsingborg. Af afgørelsen, der er indbragt for domstolene, fremgår bl.a.:

”1. Resume

1. Denne sag handler om, hvorvidt Øresundslinjen Helsingør ApS (herefter ”Øresundslinjen”) har overtrådt et bindende tilsagn om ikke at forhindre videresalg af billetter.

2. Tilsagnet blev afgivet af Scandlines Danmark A/S (i dag Scandlines Danmark ApS), som på daværende tidspunkt drev og ejede aktiviteterne på færgeruten Helsingør-Helsingborg. Siden Scandlines Danmark A/S afgav tilsagnet er der sket både omstruktureringer og salg af aktiviteterne på færgeruten. Det er i dag Øresundslinjen, som ejer og driver aktiviteterne på færgeruten.

3. Tilsagnet blev ved Konkurrencerådets afgørelse af 27. oktober 2010 i sagen om Scandlines’ forbud mod videresalg gjort bindende, jf. konkurrencelovens § 16 a, stk. 1. Tilsagnet betyder blandt andet, at:

”Scandlines forpligter sig til, at fjerne et forbud mod videresalg fra deres forretningsbetingelser.

Scandlines forpligter sig endvidere til, hverken direkte eller indirekte at forhindre videresalg.

[...]”

4. Sagen udspringer af en klage fra HCS A/S Transport & Spedition og dennes fællesejede indkøbsselskab Partner-Logistic ApS om, at Øresundslinjen forsøgte at forhindre videresalg af billetter til færgeruten Helsingør-Helsingborg i forbindelse med forhandlinger om en kundeaftale, herunder priser, for 2023. Styrelsen gennemførte på den baggrund en kontrolundersøgelse hos Øresundslinjen den 19. september 2023.

5. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen finder, at Øresundslinjen er bundet af det bindende tilsagn afgivet af Scandlines Danmark A/S i forbindelse med Konkurrencerådets afgørelse af 27. oktober 2010.

6. Det er styrelsens vurdering, at tilsagnet betyder, at Øresundslinjen ikke må have en adfærd over for den enkelte fragtkunde, der direkte eller indirekte tilsigter, at fragtkunden helt eller delvist skal ophøre med videresalg af billetter. Det er endvidere styrelsens vurdering, at tilsagnet betyder, at Øresundslinjen ikke må anvende mindre gunstige vilkår ved salg af billetter til videresalg eller over for fragtkunder, fordi fragtkunden videresælger billetter eller påtænker at videresælge billetter.

7. Materialet i sagen viser efter styrelsens vurdering, at Øresundslinjen i perioden minimum fra 3. december 2015 til den 4. januar 2023 har opfordret fragtkunder til at ophøre med videresalg af billetter, har forringet eller forbedret fragtkunders vilkår afhængigt af, om fragtkunderne videresælger billetter eller ophører med videresalg af billetter, og har forsøgt at begrænse fragtkunders videresalg af billetter.

8. Det er på baggrund af Øresundslinjens adfærd styrelsens vurdering, at Øresundslinjen har tilsigtet, at fragtkunder helt eller delvist skulle ophøre med videresalg af billetter ved blandt andet at anvende mindre gunstige vilkår over for fragtkunder, som videresælger billetter.

9. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vurderer samlet, at Øresundslinjen har handlet i strid med tilsagnet ved direkte og indirekte at have forhindret fragtkunders videresalg af billetter i perioden minimum fra 3. december 2015 til den 4. januar 2023. Dermed har Øresundslinjen handlet i strid med den afgørelse Konkurrencerådet traf den 27. oktober 2010, der gjorde tilsagnet bindende.

2. Afgørelse

10. Konkurrencerådet træffer følgende afgørelse:

11. Det meddeles Øresundslinjen Helsingør ApS, at Øresundslinjen Helsingør ApS har handlet i strid med tilsagnet om "[...] hverken direkte eller indirekte at forhindre videresalg [...]", som blev gjort bindende, jf. konkurrencelovens § 16 a, stk. 1, ved Konkurrencerådets afgørelse af 27. oktober 2010, ved direkte og indirekte at have forhindret videresalg af billetter på færgeruten Helsingør-Helsingborg i perioden fra minimum 3. december 2015 til den 4. januar 2023."

Den 15. september 2025 traf Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen afgørelse om offentliggørelse af oplysninger i Konkurrencerådets afgørelse af 25. juni 2025. Ved afgørelsen fandt styrelsen bl.a., at der berettiget kan offentliggøres oplysninger om stillingsbetegnelser på ledende medarbejdere samt oplysninger om prisforøgelse af færgebilletter i procent i rådsafgørelsens pkt. 104, 107, 109 og 110. Af afgørelsen fremgår bl.a.:

"1. Oplysninger om forretningsforhold

...

1.3. Styrelsens vurdering

...

1.3.3. Oplysninger om specifikke vilkår i Øresundslinjens kundeførelser og forhandlinger

31. For så vidt angår oplysninger om specifikke vilkår i Øresundslinjens kundeførelser og forhandlinger, er styrelsen som tidligere anført enig med Øresundslinjen i, at disse

oplysninger som udgangspunkt kan udgøre drifts- og forretningshemmeligheder, jf. konkurrencelovens § 13, stk. 4. Det forudsætter imidlertid, at oplysningerne ikke vedrører det ulovlige forhold.

32. Det er styrelsens vurdering, at e-mailkorrespondancen i pkt. 104-112 (pkt. 101-109 i KPM) om kundeførelser og -forhandlinger både indeholder oplysninger om det ulovlige forhold og oplysninger, som kan udgøre drifts- og forretningshemmeligheder.

33. Indledningsvist skal fremhæves, at styrelsen har pligt til at offentliggøre Konkurrencerådets afgørelser, jf. konkurrencelovens § 13, stk. 2, nr. 2. Formålet med denne pligtoffentliggørelse er at udbrede kendskab til praksis efter konkurrencereglerne, og at gøre det muligt for skadelidte at rejse et eventuelt erstatningskrav over for virksomheder, der har overtrådt konkurrenceloven.

34. Oplysninger om, at en virksomhed i forbindelse med sine erhvervsmæssige aktiviteter overtræder lovgivningen, og hvordan det er sket, udgør ikke en fortrolig oplysning omfattet af konkurrencelovens § 13, stk. 4, jf. afsnit 1.1. ovenfor. Allerede derfor skal sådanne oplysninger ikke undtages fra offentliggørelse, jf. U 2022.2758 og Konkurrenceankenævnets kendelse af 30. oktober 2024, KL-17-2023. Hertil kommer, at udover oplysninger om det ulovlige forhold vil faktuelle oplysninger vedrørende drifts- og forretningsforhold, som er nødvendige for at forstå og anvende afgørelsen, i et vist omfang kunne – og skulle – refereres, jf. tillige U.2022.2758 og Konkurrenceankenævnets kendelse af 30. oktober 2024, KL-17-2023.

35. Styrelsen bemærker, at offentliggørelse af oplysningerne om, hvordan overtrædelsen er sket, samtidig er en forudsætning for, at berørte konkurrenter, kunder, mv. kan få kendskab til den ulovlige adfærd, sådan at de har mulighed for at rejse et eventuelt erstatningskrav.

36. I det følgende begrundes styrelsens vurdering nærmere:

37. For det første indeholder korrespondancen oplysninger om de mulige prismæssige konsekvenser for Partner-Logistic ApS (HCS A/S Transport og Spedition og Kim Johansen International Transport A/S' indkøbssamarbejde), hvis der foretages videresalg. Dette er bl.a. omtalt således i pkt. 104 (pkt. 101 i KPM):

" 2023 prisstigning har du meddelt kommer til at koste dkk ■■■,- mere på en 17 mtr lastbil svarende til en stigning på ■■■ %

Partner kan undgå denne stigning hvis Kim Johansen stopper sit salg af færgebilletter, så vil stigningen i stedet andrage dkk ■■■,- pr. 17 mtr lastbil svarende til ■■■ %"

38. Det er styrelsens vurdering, at oplysningen om forskellen på prisstigningerne – dvs. forskellen mellem '■■■ %' og '■■■ %' – er en del af det ulovlige forhold, idet der er tale om oplysninger om, hvordan prisen har været afhængig af, hvorvidt HCS og Kim Johansen ville efterkomme Øresundslinjens ønske om ikke at foretage videresalg. Derfor vil styrelsen erstatte '■■■ %' med "X %" og erstatte '■■■ %' med "X % + 3 procentpoint".

39. Styrelsen har foretaget en høring af Partner-Logistic, HCS og Kim Johansen, og det er på baggrund heraf vurderingen, at oplysningerne om "dkk ■■■" og "dkk ■■■" skal undtages, da der er tale om forretningshemmeligheder for Partner-Logistic ApS, og hhv. HCS og Kim Johansen.

...

3. Oplysninger om stillingsbetegnelser

...

3.3. Styrelsens vurdering

3.3.1. Navne på medarbejdere i Øresundslinjen og i andre virksomheder

87. Som anført i brev af 20. juni 2025 vil styrelsen undtage almindelige personoplysninger i form af personnavne på Øresundslinjens medarbejdere samt personnavne på medarbejdere i andre virksomheder, jf. også styrelsens ”Vejledning om fortrolighed ifm. partsaktindsigt, sagsoplysning og offentliggørelse”, afsnit 3.4.5.4.

88. Det skyldes, at der er grund til at skelne mellem offentliggørelse af personnavne og offentliggørelse af stillingsbetegnelser. Medarbejdernes personnavne har ikke betydning for forståelsen af afgørelsen, mens stillingsbetegnelserne på virksomhedens ledende medarbejdere kan have betydning for forståelsen af, hvordan overtrædelsen af konkurrenceloven konkret er foregået i virksomheden. Stillingsbetegnelserne angiver således noget om virksomhedens forhold og ikke blot om personerne, mens det samme ikke gælder for personnavnene.

...

3.3.3. Titler/stillingsbetegnelser på medarbejdere i Øresundslinjen

91. For så vidt angår offentliggørelse af almindelige personoplysninger om stillingsbetegnelser på Øresundslinjens medarbejdere, er det styrelsens vurdering, at der skal ske offentliggørelse af stillingsbetegnelser på ledende medarbejdere, dvs. *CEO* (nævnt 13 gange), *forhenværende CEO* (nævnt 7 gange), *COO* (nævnt 6 gange), *Head of Legal* (nævnt 8 gange), *Head of Freight* (nævnt 75 gange).

92. Det skyldes følgende:

93. *For det første* følger det af konkurrencelovens § 13, stk. 2, jf. stk. 4, at styrelsen har en forpligtelse til at offentliggøre rådsafgørelsen. Formålet er bl.a., at offentligheden skal have kendskab til, hvordan virksomheder har overtrådt konkurrenceloven, og at skadelidte kan rejse erstatningskrav.

94. Oplysninger om stillingsbetegnelser indgår i rådsafgørelsen, fordi virksomheder agerer ved deres medarbejdere. Oplysninger om stillingsbetegnelser udgør *først og fremmest* oplysninger om, hvordan virksomheden har ageret ved sine medarbejdere. Oplysningerne har dog samtidig *en dobbelt karakter*, fordi de også udgør personoplysninger om medarbejderne.

95. *For det andet* har styrelsen derfor *også* foretaget en vurdering af, om offentliggørelse af stillingsbetegnelserne på de ledende medarbejdere, er i overensstemmelse med de databeskyttelsesretlige regler.

96. Behandlingen af stillingsbetegnelserne skal således opfylde de grundlæggende principper for behandling af personoplysninger i databeskyttelsesforordningens artikel 5, herunder at behandlingen skal være hjemlet (lovlig) og ikke være i strid med proportionalitets- og dataminimeringsprincippet, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra a og c. Samtidig er behandlingen kun lovlig, hvis en af de i artikel 6, stk. 1, angivne betingelser er opfyldt, jf. afsnit 3.2.2. ovenfor.

97. Det følger samtidig af de databeskyttelsesretlige regler, at der ikke skal ske anonymisering af alle personoplysninger ved offentliggørelse af afgørelser i retsinformationssystemer, jf. såvel Datatilsynets vejledning om retsinformationssystemer som Justitsministeriets cirkulære om indlæggelse af afgørelser i Retsinformation, § 5, stk. 1, og stk. 2, jf. § 2, stk. 4, jf. afsnit 3.2.3 ovenfor.

98. Det følger endvidere af KL-6-2023, Autobutler, som specifikt har taget stilling til offentliggørelse på konkurrencelovens område, at der som udgangspunkt ikke er pligt til at anonymisere stillingsbetegnelser, men at det samtidig er nødvendigt at tage højde for, at offentliggørelse ikke er i strid med de databeskyttelsesretlige regler ...

99. *For det tredje* er det styrelsens vurdering, at offentliggørelse af oplysningerne i rådsafgørelsen om stillingsbetegnelserne på de ledende medarbejdere ikke er i strid med de databeskyttelsesretlige regler. Det skyldes, at det er styrelsens vurdering, at det er nødvendigt af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, som henhører under styrelsens myndighedsudøvelse, jf. konkurrencelovens § 13, stk. 2, jf. dataforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e. Samtidig er det styrelsens vurdering, at offentliggørelse af stillingsbetegnelserne ikke er i strid med dataforordningens artikel 5, herunder proportionalitets- og dataminimeringsprincippet, jf. dataforordningens artikel 5, stk. 1, litra a og c:

100. Styrelsen har ved denne vurdering henset til, at Konkurrenceankenævnet i 2024 i KL-6-2023, Autobutler, har fundet, at stillingsbetegnelserne på de ledende medarbejdere i rådsafgørelsen vedrørende Autobutler måtte *”antages at have betydning for forståelsen af, hvordan overtrædelsen af konkurrenceloven konkret er foregået i virksomheden, og dermed for forståelsen og anvendelsen af afgørelsen”*. Styrelsen har endvidere henset til, at Konkurrenceankenævnet også fandt, *”at erstatning af stillingsbetegnelserne med neutrale betegnelser såsom ”ledende medarbejder” ikke tilstrækkeligt viser, hvordan overtrædelsen af konkurrenceloven konkret er foregået i Autobutler”*.

101. Styrelsen skal endvidere nævne følgende generelle betragtninger i forhold til offentliggørelse af stillingsbetegnelser:

- At der alene er tale om oplysninger om de ledende medarbejders ageren på vegne af virksomheden og ikke oplysninger om de ledende medarbejders private forhold.
- At der ikke er et særligt hensyn at tage til de ledende medarbejdere, alene fordi de som ledelse har ageret på vegne af virksomheden, og virksomheden har overtrådt konkurrenceloven.
- At offentliggørelse af alle afgørelser om, at en virksomhed har overtrådt konkurrenceloven, må forventes at medføre en vis negativ omtale.
- At de ledende medarbejdere har ansvaret, og at de uanset om oplysninger om stillingsbetegnelser anonymiseres eller ej, må forvente at skulle håndtere den evt. negative omtale – og herunder til deres ansvar som ledelsesmedlemmer og i øvrigt til deres rolle i forbindelse med de udvekslede e-mails.
- At anonymisering af ét ledelsesmedlem i øvrigt kan være til fordel for den pågældende, men eventuelt til ulempe for andre.
- At offentliggørelse er en forudsigelig konsekvens.

- At oplysninger om, hvem der har ageret på virksomhedens vegne, potentielt kan have betydning for en erstatningsøgende markedsaktørs tilrettelæggelse af en retssag; fx i forbindelse med tilrettelæggelse af vidneførelse eller kontraafhøring

102. Det fremgår derfor også af styrelsens vejledning, ”Fortrolighed ifm. partsaktindsigt, sagsoplysning og offentliggørelse, vejledning om Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens praksis”, afsnit 3.4.55, at:

”Stillingsbetegnelser er ikke fortrolige oplysninger men alene almindelige personoplysninger. Samtidig viser stillingsbetegnelser på virksomhedens medarbejdere noget om, hvordan overtrædelsen af konkurrenceloven konkret er foregået i virksomheden, hvilket kan være af betydning for forståelsen og anvendelsen af en afgørelse eller dom. Styrelsen vil offentliggøre sådanne oplysninger om en virksomheds ledende medarbejders stillingsbetegnelser, med mindre der konkret måtte være særlige omstændigheder, som gør, at det ikke er nødvendigt og proportionalt.”

103. Styrelsen har foretaget en konkret vurdering og fundet, at oplysningerne om stillingsbetegnelserne på de ledende medarbejdere i rådsafgørelsen vedrørende Øresundslinjen, ikke adskiller sig fra oplysningerne i rådsafgørelsen om Autobutler, jf. KL-6-2023.

104. Det er således styrelsens vurdering, at stillingsbetegnelserne på de ledende medarbejdere i den konkrete sag tilsvarende må antages at have betydning for forståelsen af, hvordan overtrædelsen af konkurrenceloven konkret er foregået i virksomheden, og dermed for forståelsen og anvendelsen af afgørelsen. Styrelsen finder ikke, at erstatning af stillingsbetegnelserne med neutrale betegnelser såsom ”ledende medarbejder” tilstrækkeligt viser, hvordan overtrædelsen af konkurrenceloven konkret er foregået i virksomheden.

105. Det er endvidere styrelsens vurdering, at der ikke er konkrete forhold, som gør, at det ikke vil være i overensstemmelse med de databeskyttelsesretlige regler at foretage offentliggørelse. Styrelsen bemærker, at det forhold, at offentliggørelse kan føre til negativ omtale ikke i sig selv indebærer, at offentliggørelse vil være i strid med databeskyttelsesretlige regler. Det er styrelsens vurdering, at offentliggørelse af alle rådsafgørelser (og domme) vedrørende overtrædelse af konkurrenceloven vil kunne medføre en vis negativ omtale af den virksomhed, som har overtrådt konkurrenceloven, og virksomhedens ledelse. Der er ikke konkrete særlige omstændigheder, som adskiller denne rådsafgørelse fra andre. Det er styrelsens vurdering, at offentliggørelse af oplysninger om stillingsbetegnelserne i den konkrete sag – og dermed oplysninger om de ledende medarbejders ageren på vegne af Øresundslinjen – efter styrelsens vurdering ikke har en sådan særlig betydning for de ledende medarbejdere, som konkret kan begrunde, at der ikke skal ske offentliggørelse.

106. Øresundslinjen har anført, at nogle af de ledende medarbejdere (dvs. ikke ”Head of Freight”) *”hovedsageligt [indgår] i en intern korrespondance om 2010-tilsagnet eller i interne juridiske overvejelser, herunder dialog om potentiel ekstern advokatbistand, men ikke i en aktiv rolle vedrørende”* og at de nævnes *”uden direkte forbindelse til den påståede overtrædelse”*. Det er styrelsens vurdering, at det forhold, at nogle af de ledende medarbejdere alene er c.c. på korrespondancen, ikke kan føre til, at offentliggørelse af deres stillingsbetegnelser ikke skulle være proportional.

107. Øresundslinjen har anført, at ”styrelsen skal foretage en individuel og konkret vurdering for hver stillingsbetegnelse på medarbejdere i Øresundslinjen. Styrelsen skal for hver stillingsbetegnelse begrunde, hvorfor den konkrete stillingsbetegnelse i den konkrete sag må antages at have betydning for forståelsen af, hvordan overtrædelsen af konkurrenceloven konkret er foregået, og at offentliggørelsen ikke er unødigt indgribende i forhold til at opnå formålet om at informere offentligheden om overtrædelsen.” Det er styrelsens vurdering, at der er givet en tilstrækkelig begrundelse, idet der konkret er tale om den samme begrundelse ift. alle stillingsbetegnelserne. Der er således ikke behov for en mere individuel begrundelse, når der ikke foreligger særlige individuelle forhold.

108. Øresundslinjen har anført, at der er eksempler fra andre sager, hvor stillingsbetegnelser er fortroligholdt, og at styrelsen ikke har begrundet, hvorfor situationen skulle være anderledes i denne sag.

109. Styrelsen henviser til det ovenfor anførte. Det er styrelsens vurdering, at offentliggørelse af stillingsbetegnelser i rådsafgåelsen vedrørende Øresundslinjen ikke vil være i strid med ligebehandlingsprincippet. Styrelsen henviser til, at offentliggørelse er i overensstemmelse med KL-6-2023, Autobutler, og at der ikke er forhold, som giver grundlag for en anden vurdering.

110. Offentliggørelsesafgåelsen er ikke i strid med praksis i forhold til offentliggørelse af afgørelser og domme vedrørende konkurrencelovsovertrædelser - og dermed heller ikke i strid med den forvaltningsretlige lighedsgrundsætning. Det forhold, at der er rådsafgørelser, hvor der konkret er foretaget en anonymisering af stillingsbetegnelser inden offentliggørelse, kan ikke føre til anden vurdering.

111. Styrelsen finder derfor – på baggrund af ovenstående konkrete vurdering – at der skal ske offentliggørelse af stillingsbetegnelser på de ledende medarbejdere i Øresundslinjen. Det er styrelsens vurdering, at denne offentliggørelse dels er hjemlet i konkurrencelovens § 13, stk. 2, jf. stk. 4, dels er nødvendig og proportional henset til formålet med offentliggørelse af Konkurrencerådets afgørelser – og dermed er hjemlet i medfør af databeskyttelsesforordningens art. 6, stk. 1, litra c og e.

112. Som anført i brev af 20. juni 2025 vil styrelsen i øvrigt undtage stillingsbetegnelserne på to medarbejdere - *Sales Freight* og *Key Account Manager* – i Øresundslinjen. Disse stillingsbetegnelser er derfor blevet erstattet med ”medarbejder 1” og ”medarbejder 2”.

113. Det skyldes, at offentliggørelse af disse stillingsbetegnelser på disse medarbejdere i Øresundslinjen ikke har samme betydning som stillingsbetegnelserne på de ledende medarbejdere i Øresundslinjen for forståelsen af, hvordan Øresundslinjens overtrædelse konkret er foregået.”

Retsgrundlag

Konkurrencelovens § 13, stk. 1, 1. pkt., stk. 2 og 4, lyder bl.a.:

”§ 13. Lov om offentlighed i forvaltningen gælder ikke for sager og undersøgelser efter denne lov ...

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen offentliggør:

...

2) Konkurrencerådets afgørelser truffet i medfør af loven.

...

Stk. 4. Ved offentliggørelse efter stk. 2 og 3 kan oplysninger om tekniske forhold, herunder forskning, produktionsmåder, produkter samt drifts- og forretningshemmeligheder ikke offentliggøres, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller den virksomhed, oplysningen angår. Endvidere kan oplysninger om enkelte kunders forhold i virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet, ikke offentliggøres”

Konkurrencelovens § 13, stk. 4, blev indført ved lov nr. 384 af 10. juni 1997. Af forarbejderne til bestemmelsen fremgår bl.a. (Folketingstidende 1996-97, tillæg A, lovforslag nr. L 172, s. 3672):

”Som en undtagelse fra stk. 2 og 3 foreslås det i stk. 4, 1. pkt., at oplysninger om tekniske forhold og drifts- og forretningshemmeligheder, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller den virksomhed, som oplysningen angår, undtages fra Konkurrencerådets mulighed for offentliggørelse.

Det er i stk. 4, 1. pkt., tilsigtet at skabe overensstemmelse med undtagelserne i offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2, idet dog »drifts- og forretningshemmeligheder« er en mere snæver formulering. Det skyldes, at det vil gøre formålet med offentliggørelse af afgørelser illusorisk, hvis forretningsforhold som sådan kan undtages fra offentlighed. Det er af væsentlig betydning for forståelsen og anvendelsen af en afgørelse, at det er muligt i et vist omfang at referere faktuelle oplysninger vedrørende drifts- og forretningsforhold.”

Ved lov nr. 495 af 12. maj 2010 blev konkurrencelovens § 13, stk. 2, nyaffattet. Af forarbejdernes almindelige bemærkninger fremgår bl.a. (Folketingstidende 2009-10, tillæg A, lovforslag nr. L 109, pkt. 2.4):

”2.4. Offentlighed om afsagte domme m.v. om konkurrenceret

Efter den gældende lov er den altovervejende hovedregel, at de afgørelser, som konkurrencemyndighederne træffer efter konkurrenceloven, skal offentliggøres.”

Af bemærkningerne til § 13, stk. 2, fremgår bl.a. (Folketingstidende 2009-10, tillæg A, lovforslag nr. L 109, s. 21-22):

”Efter den gældende § 13, stk. 2, skal Konkurrencerådets og Konkurrencestyrelsens afgørelser offentliggøres, i hvilken forbindelse oplysningerne fra virksomhederne indgår i kumuleret form eller anonymiseres, såfremt der er tale om drifts- og forretningshemmeligheder m.v., jf. den gældende § 13, stk. 4. ... Hensynet bag offentliggørelsen af disse afgørelser m.v. er, at

der herved sikres mulighed for, at forbrugere og virksomheder får en reel mulighed for at rejse et eventuelt erstatningskrav over for virksomheder, der har deltaget i ulovlige aktiviteter.

...

Ud fra det overordnede formål med § 13, stk. 2, nemlig at udbrede kendskabet til praksis efter loven, samt, som nævnt, muligheden for, at skadelidte kan rejse erstatningskrav over for virksomheder, der eventuelt har overtrådt loven, foreslås der med § 13, stk. 2, nr. 6, indført hjemmel til, at Konkurrencestyrelsen offentliggør domme i retssager, hvor styrelsen, Konkurrencerådet eller Konkurrenceankenævnet er part.”

Østre Landsret har i dom af 5. maj 2022 (UfR 2022.2758 Ø) udtalt bl.a.:

”Som anført i den indankede dom har Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen efter konkurrencelovens § 13, stk. 2, nr. 2, pligt til at offentliggøre Konkurrencerådets afgørelser truffet i medfør af konkurrenceloven. Af forarbejderne til § 13, stk. 2, nr. 2, fremgår, at formålet med bestemmelsen er at udbrede kendskabet til praksis efter loven og at give virksomheder og forbrugere mulighed for at rejse et eventuelt erstatningskrav over for den virksomhed, som har overtrådt loven.

Det følger af lovens § 13, stk. 4, at oplysninger om tekniske forhold, herunder blandt andet drifts- og forretningshemmeligheder, ikke kan offentliggøres, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller den virksomhed, oplysningen angår. Af forarbejderne fremgår, som også anført i dommen, at begrebet »drifts- og forretningshemmeligheder« er snævrere end »drifts- og forretningsforhold el.lign.« i nu offentlighedslovens § 30, nr. 2, og at »(d)et skyldes, at det vil gøre formålet med offentliggørelse af afgørelser illusorisk, hvis forretningsforhold som sådan kan undtages fra offentlighed. Det er af væsentlig betydning for forståelsen og anvendelsen af en afgørelse, at det er muligt i et vist omfang at referere faktuelle oplysninger vedrørende drifts- og forretningsforhold.»

Den i § 13, stk. 4, skete afgrænsning af, hvilke oplysninger der kan undtages fra offentliggørelse, tilgodeser herved det hensyn til at udbrede kendskabet til praksis efter loven og at give virksomheder og forbrugere mulighed for at rejse et eventuelt erstatningskrav over for den virksomhed, som har overtrådt loven, der som anført er formålet med lovens § 13, stk. 2, nr. 2. Der kan ikke af konkurrencelovens § 13 og forarbejderne hertil herudover udledes, at der ved afgørelsen af, om offentliggørelse skal undlades i medfør af konkurrencelovens § 13, stk. 4, skal ske en afvejning af oplysningernes betydning for den berørte virksomhed over for et hensyn til at udbrede kendskab til konkurrencemyndighedernes praksis.

Begrebet »drifts- og forretningshemmelighed« i konkurrencelovens § 13, stk. 4, er efter sin ordlyd og efter forarbejderne ikke det samme som begrebet »drifts- og forretningsforhold el.lign.« i offentlighedslovens § 30, nr. 2. At en oplysning vil være omfattet af offentlighedslovens § 30, nr. 2, er således ikke ensbetydende med, at den vil være omfattet af konkurrencelovens § 13, stk. 4.

I afgørelser truffet af Konkurrencerådet vil oplysninger, der må anses for at udgøre »drifts- og forretningshemmeligheder«, i en række tilfælde angå de forhold, der i den konkurrenceretlige afgørelse anses for at udgøre en overtrædelse af konkurrenceloven. Af FOB 2019-26 og de i afgørelsen indeholdte henvisninger til forarbejderne til offentlighedslovens § 30, nr. 2, og

juridisk litteratur herom følger, at oplysninger, der viser, at virksomheden har anvendt ulovlige forretningsmetoder eller overtrådt offentligretlig lovgivning, ikke vil kunne undtages fra aktindsigt. På samme måde må det, jf. også det anførte i forarbejderne til konkurrencelovens § 13, stk. 4, antages, at de oplysninger i Konkurrencerådets og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelser, der angår forhold, som myndighederne har anset for at udgøre en overtrædelse af konkurrenceloven, almindeligvis ikke vil kunne undtages fra offentliggørelse i medfør af konkurrencelovens § 13, stk. 4. I den forbindelse vil faktuelle oplysninger vedrørende drifts- og forretningsforhold, som er nødvendige for at forstå og anvende afgørelsen i et vist omfang kunne - og skulle - refereres, jf. de ovenfor citerede forarbejder.”

Konkurrenceankenævnet har i kendelse af 12. juni 2024 i sag KL-6-2023 (Autobutler ApS) udtalt sig om bl.a. offentliggørelse af ledende medarbejders stillingsbetegnelse. Af afgørelsen fremgår bl.a.:

”Konkurrencelovens § 13

Det fremgår af konkurrencelovens § 13, stk. 2, nr. 2, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen offentliggør Konkurrencerådets afgørelser. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har efter bestemmelsens ordlyd pligt til at offentliggøre de pågældende afgørelser, jf. herved Østre Landsrets dom af 5. maj 2022 (UfR 2022.2758 Ø). Ifølge forarbejderne til bestemmelsen er formålet med bestemmelsen at udbrede kendskabet til praksis efter loven, samt muligheden for, at skadelidte kan rejse erstatningskrav over for virksomheder, der har deltaget i ulovlige aktiviteter.

I henhold til § 13, stk. 4, kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen undtage oplysninger om tekniske forhold, herunder forskning, produktionsmåder, produkter samt drifts- og forretningshemmeligheder fra offentliggørelse, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller den virksomhed, oplysningen angår.

Der er ikke i konkurrenceloven eller forarbejderne hertil angivet andre undtagelser til offentliggørelsespligten.

Da stillingsbetegnelser hverken udgør tekniske forhold eller drifts- eller forretningshemmeligheder, finder Konkurrenceankenævnet, at der som udgangspunkt ikke er pligt til at anonymisere disse efter konkurrenceloven.

Karakteren af oplysningerne

Uanset offentliggørelsesforpligtelsen i konkurrencelovens § 13, stk. 2, må offentliggørelse ikke være i strid med de databeskyttelsesretlige regler. Konkurrenceankenævnet finder, at der ved vurderingen heraf må tages højde for de anførte hensyn og formål bag den lovbestemte pligt til offentliggørelse i konkurrencelovens § 13, stk. 2.

Med hensyn til vurderingen efter de databeskyttelsesretlige regler finder Konkurrenceankenævnet det bevist, at stillingsbetegnelserne på de ledende medarbejdere er personhenførbare, idet titlerne kan forbindes til specifikke navngivne personer gennem opslag på offentligt tilgængelige hjemmesider.

Konkurrenceankenævnet finder imidlertid ikke, at de personhenførbare titler kan eller skal sidestilles med personnavne, som anført af Autobutler. Personnavne er som udgangspunkt

uden betydning for forståelsen af en afgørelse truffet af Konkurrencerådet, hvorimod stillingsbetegnelser efter en konkret vurdering kan have betydning for forståelsen af, hvordan overtrædelsen af konkurrenceloven konkret er foregået.

Konkurrenceankenævnet finder endvidere, at stillingsbetegnelserne på de ledende medarbejdere ikke udgør følsomme personoplysninger, som defineret i databeskyttelsesforordningens artikel 9.

Konkurrencerådets afgørelse af 28. juni 2023 angår alene, om den juridiske person Autobutler har overtrådt forbuddet mod konkurrencebegrænsende aftaler og samordnet praksis i konkurrencelovens § 6, stk. 1, jf. stk. 2, nr. 1, og stk. 3, og TEUF artikel 101, litra a. Konkurrenceankenævnet finder, at det forhold, at strafansvar for en juridisk person principielt forudsætter, at der er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan, ikke i sig selv medfører, at oplysningerne om stillingsbetegnelserne udgør oplysninger om fysiske personers strafbare forhold som defineret i databeskyttelsesforordningens artikel 10.

...

Databeskyttelsesforordningen

Behandlingen af stillingsbetegnelserne skal herefter opfylde de grundlæggende principper for behandling af personoplysninger i databeskyttelsesforordningens artikel 5, herunder at behandlingen skal være hjemlet (lovlig) og ikke være i strid med proportionalitets- og dataminimeringsprincippet, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra a og c. Behandlingen er kun lovlig, hvis en af de i artikel 6, stk. 1, angivne betingelser er opfyldt.

Konkurrenceankenævnet finder, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens vurdering af, om oplysninger kan undtages styrelsens pligt til at offentliggøre Konkurrencerådets afgørelser, beror på et skøn om, hvorvidt offentliggørelse af personhenførbare oplysninger, herunder stillingsbetegnelser, må anses for nødvendig og proportionel til varetagelsen af den lovbestemte offentliggørelsespligt, herunder i lyset af oplysningernes betydning for forståelsen og anvendelsen af afgørelsen. Konkurrenceankenævnet bemærker, at styrelsen ved dette skøn må indrømme en vis margin.

På denne baggrund og efter en konkret vurdering af oplysningerne i sagen, finder Konkurrenceankenævnet ikke grundlag for at tilsidesætte Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens skøn om, at offentliggørelse af Konkurrencerådets afgørelse inklusiv stillingsbetegnelserne er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, som henhører under styrelsens myndighedsudøvelse, jf. konkurrencelovens § 13, stk. 2, jf. dataforordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

Konkurrenceankenævnet finder endvidere ikke grundlag for at tilsidesætte styrelsens vurdering, hvorefter offentliggørelse af stillingsbetegnelserne ikke er i strid med dataforordningens artikel 5, herunder proportionalitets- og dataminimeringsprincippet, jf. dataforordningens artikel 5, stk. 1, litra a og c.

Som nævnt kan stillingsbetegnelserne ikke sidestilles med personnavne.

Stillingsbetegnelserne i den konkrete sag må antages at have betydning for forståelsen af, hvordan overtrædelsen af konkurrenceloven konkret er foregået i virksomheden, og dermed for forståelsen og anvendelsen af afgørelsen.

Konkurrenceankenævnet finder ikke, at erstatning af stillingsbetegnelserne med neutrale betegnelser såsom ”ledende medarbejder” tilstrækkeligt viser, hvordan overtrædelsen af konkurrenceloven konkret er foregået i Autobutler.

Af ovennævnte grunde findes offentliggørelse heller ikke at være i strid med databeskyttelseslovens § 9.”

Databeskyttelsesforordningen

Af artikel 5 og 6 i forordning 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysning m.v. (databeskyttelsesforordningen) fremgår bl.a. følgende principper for behandlingen af personoplysninger:

”Artikel 5

Principper for behandling af personoplysninger

1. Personoplysninger skal:

a) behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede (»lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed«)

b) indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål; viderebehandling til arkivformål i samfundets interesse, til videnskabelige eller historiske forskningsformål eller til statistiske formål i overensstemmelse med artikel 89, stk. 1, skal ikke anses for at være uforenelig med de oprindelige formål (»formålsbegrænsning«)

c) være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles (»dataminimering«)

d) være korrekte og om nødvendigt ajourførte; der skal tages ethvert rimeligt skridt for at sikre, at personoplysninger, der er urigtige i forhold til de formål, hvortil de behandles, straks slettes eller berigtiges (»rigtighed«)

e) opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt til de formål, hvortil de pågældende personoplysninger behandles; personoplysninger kan opbevares i længere tidsrum, hvis personoplysningerne alene behandles til arkivformål i samfundets interesse, til videnskabelige eller historiske forskningsformål eller til statistiske formål i overensstemmelse med artikel 89, stk. 1, under forudsætning af, at der implementeres passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, som denne forordning kræver for at sikre den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder (»opbevaringsbegrænsning«)

f) behandles på en måde, der sikrer tilstrækkelig sikkerhed for de pågældende personoplysninger, herunder beskyttelse mod uautoriseret eller ulovlig behandling og mod hændeligt tab, tilintetgørelse eller beskadigelse, under anvendelse af passende tekniske eller organisatoriske foranstaltninger (»integritet og fortrolighed«).

2. Den dataansvarlige er ansvarlig for og skal kunne påvise, at stk. 1 overholdes (»ansvarlighed«).

Artikel 6

Lovlig behandling

1. Behandling er kun lovlig, hvis og i det omfang mindst ét af følgende forhold gør sig gældende:

...

c) Behandling er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige.

...

e) Behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

...

2. Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af denne forordnings bestemmelser om behandling med henblik på overholdelse af stk. 1, litra c) og e), ved at fastsætte mere præcist specifikke krav til behandling og andre foranstaltninger for at sikre lovlig og rimelig behandling, herunder for andre specifikke databehandlingssituationer som omhandlet i kapitel IX.

3. Grundlaget for behandling i henhold til stk. 1, litra c) og e), skal fremgå af:

a) EU-retten, eller

b) medlemsstaternes nationale ret, som den dataansvarlige er underlagt.

Formålet med behandlingen skal være fastlagt i dette retsgrundlag eller for så vidt angår den behandling, der er omhandlet i stk. 1, litra e), være nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt. Dette retsgrundlag kan indeholde specifikke bestemmelser med henblik på at tilpasse anvendelsen af bestemmelserne i denne forordning, bl.a. de generelle betingelser for lovlighed af den dataansvarliges behandling, hvilke typer oplysninger der skal behandles, berørte registrerede, hvilke enheder personoplysninger må videregives til, og formålet hermed, formålsbegrænsninger, opbevaringsperioder og behandlingsaktiviteter samt behandlingsprocedurer, herunder foranstaltninger til sikring af lovlig og rimelig behandling såsom i andre specifikke databehandlingssituationer som omhandlet i kapitel IX. EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret skal opfylde et formål i samfundets interesse og stå i rimeligt forhold til det legitime mål, der forfølges.

...”

Parternes argumenter

Øresundslinjen Helsingør har anført navnlig, at stillingsbetegnelser på ledende medarbejdere ikke bør offentliggøres.

Konkurrencelovens § 13, stk. 2, nr. 2, giver ikke en generel og ubetinget pligt til at offentliggøre stillingsbetegnelser. En sådan pligt kan hverken udledes direkte af bestemmelsens ordlyd eller indirekte af forarbejderne. Konkurrenceankenævnet har tværtimod i kendelse af 12. juni 2024 i sag KL- 6-2023 (Autobutler) fremhævet, at vurderingen er ”konkret”, og at ”stillingsbetegnelserne i den

konkrete sag må antages at have betydning” for forståelsen af overtrædelsen, hvilket understreger, at der ikke gælder et generelt krav om offentliggørelse.

Stillingsbetegnelser skal kun offentliggøres, hvis det er i overensstemmelse med de databeskyttelsesretlige regler, og i det omfang formålet ikke kan opfyldes på en anden og mindre indgribende måde, hvilket må vurderes konkret for hver enkelt stillingsbetegnelse.

Der skal også kun ske offentliggørelse, hvis det reelt belyser, hvordan overtrædelsen er begået. Dette understøttes af, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og Konkurrencerådet i en række tidligere afgørelser har undladt at offentliggøre stillingsbetegnelser på ledende medarbejdere.

Stillingsbetegnelserne på ledende medarbejdere i Øresundslinjen Helsingør udgør personhenførbare personoplysninger, og styrelsens behandling skal derfor være i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne.

Offentliggørelse er ikke nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse efter databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c), idet forpligtelsen i konkurrencelovens § 13, stk. 2, nr. 2, kun omfatter oplysninger, der er nødvendige for at udbrede kendskabet til praksis og muligheden for at rejse erstatningskrav, hvilket beror på en konkret vurdering. I den konkrete afgørelse er det ikke nødvendigt at offentliggøre alle stillingsbetegnelserne for forståelsen af overtrædelsen.

Offentliggørelse kan heller ikke ske med hjemmel i artikel 6, stk. 1, litra e), idet formålet med offentliggørelse af stillingsbetegnelserne ikke kan anses for at tjene en tilstrækkelig bred og generel samfundsinteresse, og idet der ikke er noget, der tilsiger, at offentliggørelse af stillingsbetegnelserne er konkret nødvendig for at opfylde de anførte formål. Behandlingsgrundlaget i artikel 6, stk. 1, litra e), andet led, er desuden relevant, når myndigheden træffer selve afgørelsen, men udgør ikke det korrekte behandlingsgrundlag for offentliggørelse af en allerede truffet afgørelse.

Derudover vil offentliggørelse krænke dataminimeringsprincippet i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c). Størstedelen af forekomsterne af stillingsbetegnelserne vedrører interne drøftelser og juridiske overvejelser, der ikke indgår i den adfærd, der udgør overtrædelsen, og som ikke er centrale for forståelsen af afgørelsen. En neutral betegnelse som ”ledende medarbejder” ville være tilstrækkelig og udgøre en mindre indgribende måde at opfylde formålet på.

Styrelsen baserer den påtænkte offentliggørelse af stillingsbetegnelser på generiske henvisninger til konkurrencelovens § 13, til Konkurrenceankenævnets kendelse i *Autobutler*-sagen, til egne

vejledninger og til de databeskyttelsesretlige regler uden at foretage den nødvendige individuelle og konkret begrundede vurdering for hver stillingsbetegnelse i den foreliggende sag.

Styrelsen synes desuden at have behandlet alle stillingsbetegnelserne samlet ud fra en ”alt eller intet”-tilgang, idet alle ledende medarbejderes stillingsbetegnelser behandles ens uanset medarbejdernes meget forskellige grad af involvering i sagen. Det er forkert. Styrelsens begrundelse opfylder derudover ikke forvaltningslovens krav, idet styrelsen ikke har redegjort for, hvilke faktiske omstændigheder der er tillagt betydning, og sådanne sagsbehandlingsfejl kan i sig selv medføre ugyldighed.

Hvad angår det konkrete grundlag for de enkelte stillingsbetegnelser adskiller sagen sig markant fra Autobutler-sagen. I Autobutler-sagen var både den administrerende direktør og øvrige ledelsesmedlemmer direkte involverede i en række interne og eksterne mails med fokus på priskoordinering og kampagneforløb, som direkte relaterede sig til overtrædelsen, mens dette ikke er tilfældet for samtlige ledelsesmedlemmer i Øresundslinjen Helsingør.

En konkret og individuel vurdering tilsiger, at alle – eller i hvert fald størstedelen af – Øresundslinjen Helsingørs ledelsesmedlemmers stillingsbetegnelser bør fortroligholdes, da de vedrører interne forhold, som ikke er nødvendige for forståelsen af overtrædelsen, og offentliggørelse er hverken nødvendig eller proportional efter konkurrencelovens § 13 eller de databeskyttelsesretlige regler.

Stillingsbetegnelsen ”Head of Legal” optræder otte gange i rådsafgårelsen og aldrig i forbindelse med den adfærd, der udgør den konstaterede overtrædelse. Stillingsbetegnelsen optræder udelukkende i intern juridisk korrespondance i december 2022, herunder ved medarbejderens forslag om at indhente ekstern advokatbistand. Medarbejderen har ikke medvirket til den adfærd, som påstås at udgøre overtrædelsen, og offentliggørelse af stillingsbetegnelsen bidrager ikke til forståelsen af, hvordan den påståede overtrædelse er foregået.

Stillingsbetegnelsen ”CEO” optræder 13 gange i rådsafgårelsen i forbindelse med e-mailkorrespondance med interne orienteringer og almindelige kommercielle overvejelser. Offentliggørelse er ikke nødvendig for forståelsen af overtrædelsen.

Stillingsbetegnelsen ”COO” optræder seks gange i rådsafgårelsen og udelukkende i forbindelse med én intern mailkorrespondance den 8. december 2022 om interne juridiske overvejelser.

Medarbejderen har ikke medvirket til den adfærd, som påstås at udgøre overtrædelsen. Offentliggørelse er ikke nødvendig for forståelsen af overtrædelsen.

Stillingsbetegnelsen ”forhenværende CEO” optræder syv gange i rådsafgørelsen og udelukkende i forbindelse med orienteringer og i ikke-operative sammenhænge uden dokumenteret tilknytning til overtrædelsen. Offentliggørelse er ikke nødvendig for forståelsen af overtrædelsen.

Bortset fra ”Head of Freight” adskiller oplysningerne om ledelsesmedlemmerne i denne sag sig markant fra oplysningerne om ledelsesmedlemmernes involvering beskrevet i Autobotler, hvor både den administrerende direktør og øvrige ledelsesmedlemmer var direkte involveret i en række mails med fokus på priskoordinering og kampagneforløb.

Oplysninger om prisforøgelse bør heller ikke offentliggøres.

Oplysninger om prisforøgelse på færgebilletter i procent udgør en forretningshemmelighed for Øresundslinjen Helsingør omfattet af konkurrencelovens § 13, stk. 4, og bør fortroligholdes, idet det ikke er nødvendigt at offentliggøre den præcise forskel i procentstigning for, at offentligheden kan få indsigt i overtrædelsen, mens det omvendt er af væsentlig økonomisk betydning for Øresundslinjen Helsingør at holde oplysningerne fortrolige.

Til sammenligning var oplysninger om prisforskelle fortroligholdt i Konkurrencerådets afgørelse af 29. januar 2025, Coloplasts priser på stomihjælpemidler, ved enten udeladelse eller angivelse i intervaller, uanset at prissætningen var kernen i overtrædelsen.

Subsidiært gøres det gældende, at oplysningerne alene kan offentliggøres i et interval, idet dette fortsat vil opfylde formålet om at give offentligheden tilstrækkelig indsigt i overtrædelsen, uden at præcise prisforhøjelser offentliggøres i deres helhed.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har anført navnlig, at der skal ske offentliggørelse af stillingsbetegnelserne på de ledende medarbejdere i Øresundslinjen Helsingør. Styrelsen har foretaget den nødvendige konkrete vurdering, og det er berettiget at offentliggøre disse stillingsbetegnelser.

Det følger af konkurrencelovens § 13, stk. 2, at styrelsen har en forpligtelse til at offentliggøre rådsafgørelsen. Formålet er bl.a., at offentligheden skal have kendskab til, hvordan virksomheder har overtrådt konkurrenceloven, og at skadelidte kan rejse erstatningskrav.

Oplysninger om stillingsbetegnelser indgår i rådsafgørelsen, fordi virksomheder agerer ved deres medarbejdere. Oplysninger om stillingsbetegnelser udgør først og fremmest oplysninger om, hvordan virksomheden har ageret ved sine medarbejdere, men har samtidig en dobbelt karakter, fordi de også udgør personoplysninger om medarbejderne.

Offentliggørelse – dvs. behandling – af stillingsbetegnelserne skal derfor også opfylde de grundlæggende principper for behandling af personoplysninger i databeskyttelsesforordningens artikel 5, herunder at behandlingen skal være hjemlet og ikke må være i strid med proportionalitets- og dataminimeringsprincippet, jf. databeskyttelsesforordningens art. 5, stk. 1, litra a og c. Det følger af KL-6-2023, Autobutler, at der er et behandlingsgrundlag i art. 6, stk. 1, litra e.

De databeskyttelsesretlige regler indeholder ikke et krav om, at der skal ske anonymisering af alle personoplysninger ved offentliggørelse af afgørelser i retsinformationssystemer.

Det følger videre af KL-6-2023, at der som udgangspunkt ikke er pligt til at anonymisere stillingsbetegnelser, men at det samtidig er nødvendigt at tage højde for, at offentliggørelse ikke må være i strid med de databeskyttelsesretlige regler. Samtidig følger det af KL-6-2023, at der kan ske offentliggørelse af stillingsbetegnelser, hvis det i den konkrete sag må antages at have betydning for forståelsen af, hvordan overtrædelsen af konkurrenceloven konkret er foregået i virksomheden, og dermed for forståelsen og anvendelsen af afgørelsen.

Det er styrelsens konkrete vurdering, *(i)* at offentliggørelse af, hvordan Øresundslinjen Helsingørs Head of Freight, forhenværende CEO, CEO, Head of Legal og COO har ageret på Øresundslinjen Helsingørs vegne, har betydning for forståelsen af, hvordan overtrædelsen af konkurrenceloven konkret er foregået i virksomheden, og dermed for forståelsen og anvendelsen af afgørelsen, jf. tilsvarende KL-6-2023. En erstatning af disse stillingsbetegnelser med neutrale betegnelser såsom ”ledende medarbejder” vil ikke tilstrækkeligt vise, hvordan overtrædelsen af konkurrenceloven konkret er foregået i virksomheden.

Det er endvidere styrelsens konkrete vurdering, *(ii)* at der ikke er forhold, som begrundes, at det ikke skulle være berettiget at offentliggøre, hvordan disse ledende medarbejdere har ageret på Øresundslinjen Helsingørs vegne. Der er ikke forhold, som gør, at det er unødigt indgribende og i strid med de databeskyttelsesretlige regler, jf. bl.a. KL-6-2023.

Det bestrides, at der skal skelnes mellem Head of Freight og den øvrige ledelses ageren på Øresundslinjen Helsingørs vegne. Det er ikke afgørende, at forhenværende CEO alene har været

c.c. på ekstern korrespondance, eller at CEO, Head of Legal og COO alene har deltaget i intern korrespondance.

Det ville derimod kunne være unødigt indgribende for Head of Freight, hvis det alene var dennes stillingsbetegnelse og dermed ageren på vegne på Øresundslinjen Helsingør, som blev offentliggjort.

Det er samtidig styrelsens vurdering, at det ikke vil være unødigt indgribende for forhenværende CEO og CEO, hvis deres ageren på vegne af Øresundslinjen Helsingør bliver offentliggjort. Det er endvidere styrelsens vurdering, at offentliggørelse af, hvordan Head of Legal og COO har ageret – og herunder at de har peget på, at der bør indhentes en juridisk vurdering inden genindførelse af en evt. klausul om forbud mod videresalg på færgeruten Helsingør-Helsingborg – ikke vil være unødigt indgribende for Head of Legal og COO.

Stederne i rådsafgåelsen hvor Head of Legal omtales viser, at denne medarbejder var informeret om de igangværende prisforhandlinger om kundeaftalen, hvor prisstigninger ville være afhængige af, om der skete videresalg. Offentliggørelse af, hvordan medarbejderen har ageret på selskabets vegne – herunder at medarbejderen har påpeget, at ekstern advokat bør inddrages inden indførelse af en evt. klausul om forbud mod videresalg – vil ikke være unødigt indgribende.

For så vidt angår CEO's ageren, viser korrespondancen gengivet i rådsafgåelsen, at denne medarbejder var informeret af Head of Freight om, at Øresundslinjen Helsingør tilskyndede HCS og Partner-Logistics ApS til, at der ikke skulle ske videresalg. Det fremgår også, at CEO bl.a. svarer, ”det fint”.

Tilsvarende viser korrespondancen, at forhenværende CEO var c.c. på en ekstern korrespondance, og dermed informeret om forholdet. Medarbejderen har endvidere deltaget i et møde herom.

Det bestrides, at den gengivne korrespondance, som COO deltager i, kun vedrører fremtidige mulige kommercielle strategier og overvejelser, som ikke har nogen relation til den adfærd, som rådsafgåelsen drejer sig om. Korrespondancen mellem Head of Freight, CEO og COO viser bl.a., at mens Øresundslinjen Helsingør har præsenteret HCS og Partner-Logistics ApS for et udspil fra Øresundslinjen Helsingør, hvor prisstigningen er afhængig af, om der sker videresalg, har Øresundslinjen Helsingør også en overvejelse om, hvorvidt man alternativt kan genindføre en klausul med forbud mod videresalg på færgeruten Helsingør-Helsingborg. Korrespondancen viser

også, at medarbejderne var bekendt med, at Scandlines tidligere havde afgivet tilsagn om ikke længere at anvende en klausul med forbud mod videresalg.

Samlet viser korrespondancen, at Øresundslinjen Helsingørs ageren ikke blot skyldtes enkeltstående handlinger foretaget af Head of Freight, men at der var tale om en ageren, som ledelsen både var informeret om og indforstået med.

Når der sker offentliggørelse af rådsafgørelser, drejer det sig om *navngivne* virksomheders overtrædelser af konkurrenceloven. Dette indebærer, at uanset om der sker anonymisering af stillingsbetegnelser på ledende medarbejdere eller ej, må de ledende medarbejdere – som er ansvarlige for virksomheden – under alle omstændigheder kunne forvente at få spørgsmål om overtrædelser og skulle håndtere en mulig negativ omtale. Det forhold, at offentliggørelse kan føre til negativ omtale, kan ikke i sig selv indebære, at offentliggørelse er i strid med de databeskyttelsesretlige regler.

Offentliggørelse er ikke i strid med ligebehandlingsprincippet, men i overensstemmelse med principperne i KL-6-2023.

Styrelsen fastholder derfor, at der i den konkrete sag skal ske offentliggørelse af stillingsbetegnelserne på Øresundslinjen Helsingørs ledende medarbejdere og dermed deres ageren på vegne af Øresundslinjen Helsingør.

Styrelsen bestrider, at offentliggørelsesafgørelsen skulle lide af begrundelsesmangler.

Offentliggørelsesafgørelsen indeholder en udførlig begrundelse, som beskriver den retlige ramme og den konkrete vurdering samt behandler Øresundslinjen Helsingørs høringssvar. Begrundelsen er tilstrækkelig, fordi der konkret er tale om den samme begrundelse ift. de pågældende ledende medarbejders stillingsbetegnelser.

Øresundslinjen Helsingør er under behandlingen af denne ankesag fremkommet med yderligere bemærkninger, og disse er derfor først besvaret i styrelsens processkrifter. Såfremt Konkurrenceankenævnet måtte finde, at der skulle være eventuelle begrundelsesmangler i offentliggørelsesafgørelsen, har disse ikke haft en væsentlig betydning.

Der skal endvidere ske offentliggørelse af, at Øresundslinjen Helsingør i en prisforhandling har differentieret med 3 procentpoint afhængig af, om der sker videresalg eller ej.

Der henvises til, (i) at der er tale om en del af det ulovlige forhold, som styrelsen har pligt til at offentliggøre, jf. konkurrencelovens § 13, 2, og UfR 2022.2758 Ø, (ii) at der dermed ikke er tale om en forretningshemmelighed, jf. § 13, stk. 4, og (iii) at der med offentliggørelse af ”X + 3 procentpoint” ikke sker offentliggørelse i øvrigt om priserne til kunderne.

Det bestrides, at der skal foretages en nødvendighedsvurdering i forhold til offentliggørelse af disse oplysninger. Det følger direkte af konkurrencelovens § 13, stk. 2, jf. stk. 4, U.2022.2758 Ø samt KL-17-2023, Effekthandel.

Det bestrides, at det, der er offentliggjort i Konkurrencerådets afgørelse af 29. januar 2025, Coloplasts priser på stomihjælpemidler, skulle kunne føre til anden vurdering. Konkurrencerådets afgørelse om Coloplast vedrører i øvrigt en anden type overtrædelse og en anden type af oplysninger.

Konkurrenceankenævnets begrundelse og resultat

Sagens problemstillinger

Øresundslinjen Helsingør ApS har påklaget Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 15. september 2025 i sag BETS-24/06701-86 vedrørende offentliggørelse af oplysninger i Konkurrencerådets afgørelse af 25. juni 2025.

Øresundslinjen Helsingør har navnlig anført, at offentliggørelse af stillingsbetegnelser på ledende medarbejdere i Øresundslinjen Helsingør er i strid med de databeskyttelsesretlige regler, samt at offentliggørelse af oplysninger om prisforøgelser i procent vil være i strid med konkurrencelovens § 13, stk. 4, da der er tale om forretningshemmeligheder.

Sagens hovedspørgsmål er således, om oplysninger om stillingsbetegnelser på ledende medarbejdere i Øresundslinjen Helsingør samt oplysninger om prisforøgelse af fægebilletter i procent i rådsafgørelsen kan offentliggøres.

Offentliggørelse af stillingsbetegnelser

Det fremgår af konkurrencelovens § 13, stk. 2, nr. 2, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen offentliggør Konkurrencerådets afgørelser. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har efter bestemmelsens ordlyd pligt til at offentliggøre de pågældende afgørelser, jf. herved Østre Landsrets dom af 5. maj 2022 (UfR 2022.2758 Ø). Ifølge forarbejderne til bestemmelsen er formålet med

bestemmelsen at udbrede kendskabet til praksis efter loven, samt muligheden for, at skadelidte kan rejse erstatningskrav over for virksomheder, der har deltaget i ulovlige aktiviteter.

Som anført i Konkurrenceankenævnets kendelse af 12. juni 2024 i sag KL-6-2023 (Autobutler ApS), udgør stillingsbetegnelser hverken tekniske forhold eller drifts- eller forretningshemmeligheder, hvorfor der som udgangspunkt ikke er pligt til at anonymisere disse efter konkurrenceloven.

Offentliggørelse af stillingsbetegnelser, der kan udgøre personoplysninger, skal dog være i overensstemmelse med de databeskyttelsesretlige regler. Ved vurderingen heraf må der tages højde for de anførte hensyn og formål bag den lovbestemte pligt til offentliggørelse i konkurrencelovens § 13, stk. 2.

Behandlingen af stillingsbetegnelserne skal herefter opfylde de grundlæggende principper for behandling af personoplysninger i databeskyttelsesforordningen, herunder at behandlingen skal være hjemlet (lovlig) og ikke være i strid med proportionalitets- og dataminimeringsprincippet, jf. forordningens artikel 5, stk. 1, litra a og c. Behandlingen er kun lovlig, hvis en af de i artikel 6, stk. 1, angivne betingelser er opfyldt.

Øresundslinjen Helsingør har bl.a. bestridt, at der er et behandlingsgrundlag for offentliggørelse efter databeskyttelsesforordningens artikel 6.

Konkurrenceankenævnet har i Autobutler ApS forudsætningsvis fastslået, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens offentliggørelse af Konkurrencerådets afgørelser kan udgøre en lovligt behandlingsgrundlag, da offentliggørelse sker som led i udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som styrelsen har fået pålagt, jf. dataforordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

Som anført i samme afgørelse beror vurderingen af, om oplysninger kan undtages styrelsens offentliggørelsespligt, på et skøn om, hvorvidt offentliggørelse af personoplysninger, herunder stillingsbetegnelser, må anses for nødvendig og proportionel til varetagelsen af den lovbestemte offentliggørelsespligt, herunder i lyset af oplysningernes betydning for forståelsen og anvendelsen af afgørelsen. Ved dette skøn indrømmes styrelsen en vis margin.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har bl.a. anført, at oplysninger om stillingsbetegnelserne må antages at have betydning for forståelsen af, hvordan den påståede overtrædelse af konkurrenceloven konkret er foregået i virksomheden, herunder ved at vise hvilke

ledelsesmedlemmer i virksomheden der har været orienteret om adfærden, og hvordan de forskellige ledelsesmedlemmer har ageret, og som dokumentation for at Øresundslinjen Helsingørs adfærd i perioden ikke blot skyldes enkeltstående handlinger foretaget af Head of Freight.

På denne baggrund og efter en konkret vurdering af oplysningerne i sagen i øvrigt, finder Konkurrenceankenævnet ikke grundlag for at tilsidesætte styrelsens skøn om, at offentliggørelse af Konkurrencerådets afgørelse inklusiv stillingsbetegnelserne er nødvendig efter databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e. Nævnet finder endvidere ikke grundlag for at tilsidesættes styrelsens vurdering af, at offentliggørelse ikke vil være i strid med databeskyttelsesforordningens artikel 5.

Stillingsbetegnelserne i den konkrete sag må således antages at have betydning for forståelsen af, hvordan overtrædelsen af konkurrenceloven konkret er foregået i virksomheden, og dermed for forståelsen og anvendelsen af afgørelsen. Konkurrenceankenævnet finder ikke, at erstatning af stillingsbetegnelserne med neutrale betegnelser såsom "ledende medarbejder" tilstrækkeligt viser, hvordan overtrædelsen af konkurrenceloven konkret er foregået i Øresundslinjen Helsingør.

Konkurrenceankenævnet finder heller ikke i øvrigt grundlag for at fastslå, at styrelsen ved sin vurdering af ovenstående har handlet i strid med forvaltningsloven, herunder begrundelseskravet.

På den baggrund finder Konkurrenceankenævnet, at der som fastsat i offentliggørelsesafgørelsen skal ske offentliggørelse af stillingsbetegnelserne på de ledende medarbejdere i Øresundslinjen Helsingør.

Offentliggørelse af oplysninger om prisforhøjelser

I henhold til § 13, stk. 4, kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen undtage oplysninger om tekniske forhold, herunder forskning, produktionsmåder, produkter samt drifts- og forretningshemmeligheder fra offentliggørelse, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller den virksomhed, oplysningen angår.

Øresundslinjen Helsingør har anført bl.a., at oplysninger om prisforøgelse på fægebilletter i procent udgør en forretningshemmelighed.

Østre Landsret har i sin dom af 5. maj 2022 (UfR 2022.2758) lagt til grund, at forhold som myndighederne har anset for at udgøre en overtrædelse af konkurrenceloven i almindelighed ikke vil kunne undtages fra offentliggørelse i medfør af konkurrencelovens § 13, stk. 4. I den forbindelse

vil faktuelle oplysninger vedrørende drifts- og forretningsforhold, som er nødvendige for at forstå og anvende afgørelsen i et vist omfang kunne – og skulle – refereres. Der er ikke i konkurrenceloven eller forarbejderne hertil angivet andre undtagelser til offentliggørelsespligten.

Konkurrenceankenævnet finder, at oplysningen om den konkrete prisstigning, der var afhængig af, hvorvidt man ville efterkomme Øresundslinjen Helsingørs ønske om ikke at foretage videresalg, er en del af det ulovlige forhold. Konkurrenceankenævnet bemærker, at der med offentliggørelse af ”X + 3 procentpoint” ikke sker offentliggørelse i øvrigt om priserne til kunderne.

På den baggrund finder Konkurrenceankenævnet, at oplysninger som nævnt i offentliggørelsesafgørelsens punkt 38 om prisforøgelse af færgebilletter i procent ikke udgør en forretningshemmelighed eller i øvrigt er omfattet af konkurrencelovens § 13, stk. 4.

Konkurrenceankenævnet stadfæster således Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 15. september 2025.

Herefter bestemmes

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 15. september 2025 stadfæstes.

Karsten Engsig Sørensen

Birgitte Sloth

Claus Berg

Jan Schans Christensen

Genpartens rigtighed bekræftes.

Konkurrenceankenævnet den 29. april 2026

Lenette Virenfeldt Teut

Nævnsssekretær